

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדך**

1. האגודה לזכויות האזרח בישראל

2. רופאים לזכויות אדם

3. כיאן – ארגון פמיניסטי
ע"י ב"כ דורית ספיק ו/או הישם שבאייתה
ו/או גדר ניקולא ו/או יובל לבנת ואחר'
הentication לזכויות אדם
התוכנית לחיינוך משפט קליני
אוניברסיטת תל אביב

קריית האוניברסיטה, רמת אביב, תל אביב 69978

טל': 03-6408361, פקס: 03-6407422

העות רים

ג א ד

1. שר הבריאות

2. שר הרווחה

3. שר האוצר

4. שר הפנים

על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טלפון: 02-6466395 ; פקס: 02-6467011

5. המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עווה"ד ארנה רוזן-אמיר
שדי ויצמן 13 ירושלים
טלפון: 02-6709353 פקס: 02-6510937

המשיבים

תגובה המשיבים לבקשתazo בינויים

1. עניינה של עתירה זו בבקשת העותרת כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב 2, שר הרווחה, לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 378(ב)(1) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק הביטוח הלאומי"), לצורך קביעעה, לאחר התייעצות עם

מועצת המשיב 5, כי בני משפחה של אזרחים ותושבים ישראלים, היושבים בישראל על פי היתר דין, אך מנוועים מלקלל רישיונות ישיבה ארעים בשל הוראות חוק האזרחות, יהיו זכאים לזכויות לפי חוק הביטוח הלאומי, הגם שאינם בגדר "תושב" והוצאו מפורשות מהגדרת תושב בסעיף 2א לחוק הביטוח הלאומי.

בנוסף מבקשת העותרת, כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב 1, שר הבריאות, לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 56(א)(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994 (להלן: "חוק ביטוח בריאות ממלכתי"), לצורך קביעה, באישור המשיבים 3 ו-4, של הסדרים מיוחדים בדבר רישום ב קופת החולים ודרך מתן שירותים לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, לבני משפחה של אזרחים ותושבים ישראלים, היושבים בישראל על פי היתר, אך מנוועים מלקלל רישיונות ישיבה ארעים בשל חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשל"ג-2003.

.2. העותרים מבקשים כתע כי יצא צו בגיןם בעניינו של אחד משני הסעדים העיקריים, לפיו עד להכרעה בעטירה זו, יינתנו (בנסיבות אחת מקופות החולים ובמימון המדינה) שירותי בריאות הכלולים בסל הבריאות הקבוע בחוק ביטוח בריאות ממלכתי לבני משפחה של אזרחים ותושבים ישראלים, היושבים בישראל על פי היתר דין, אך מנוועים מלקלל רישיונות ישיבה ארעים בשל הוראות חוק האזרחות.

.3. עמדת המשיבים היא כי דין הבקשה להידחות שכן סעד הבנינים, המבוקש על ידי העותרים, הינו במחותו צו עשה, אשר למעשה כונף את אחד הסעדים העיקריים המבוקשים בעטירה. זאת, להבדיל מצו בגיןם, אשר נועד לשמר מצב קיים. לעניין זה ראו בש"א 63/87 דב קלון נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות, פ"ד מא(3), 141, בו נקבע כדלקמן:

"שובעתי, כי סעד אשר באלה הן תוכנותיו לא יכול לבוא בגזרו של הליך לצו בגיןם. שהרי מקובל על כולנו, שסעדים במסגרת הליך זה נועד אך לשמר על מצב קיים, שלא השתנה עד להכרעה בערעור, מחשש פגיעה ללא תקינה במצב נתון. בכל הבודד הרاءו, אין הנזון דומה לראייה. שכן МОבנה של היענות לבקשת הוא שינוי בסטוטוס קיים ולא המשכתו של מצב נתון. לשינוי אשר זה אינו מוכן להסכים במסגרת בקשה לצו בגיןם."
(ההדגשות שלי – ח.א).

כן ראו בג"ץ 2712/92 מרכז השלטון המקומי נ' ראש הממשלה וו"ח, תק-על 92(2),
: 2001

"יכל כך באשר לצו-ביניים המכוען עצמו לחקיקה נורמטיבית, וכך באשר לצו-ביניים שהוא במהותו צו עשה הכוונף את הסעד המלא בעטירה - וזה הצו המבוקש, למעשה, בעניינו - להבדילו מצו האמור אך לשמר על הסטטוס-קוואנטה".

4. העותרים בבקשתם טוענים כי סעד הביניים אינו כונף את הסעד העיקרי המבוקש בעטירה שכן הוא מתייחס רק לאחד משני ראשיה העטירה.

עדמת המשיבים היא כי די בכך שהסעד הזמני כונף את אחד הסउדים המבוקשים כדי להוכיח את דחיית הבקשה לנטייתו. מעבר לכך, לדידם של המשיבים סउדים אלה כללו לא היו צריכים להזכיר ייחד שכן הם עוסקים בשני עניינים שונים המושדרים בשני דברי חקיקה שונים.

5. על זאת נבקש להוסיף כי עדמת המשיבים לגופה של העטירה, כפי שפורט בתשובתם המקדמית בה, בה נמסר על אישוש הוצאות הבימשורי שידון בין היתר בסוגיות העולות בגדירה של העטירה, היא כי לאור הקמת הוצאות הבימשורי – העטירה מיצתה את עצמה וככזו דין להימחק.

יחד עם זאת – הדגישו המשיבים כי על אף שנוכחות מרכיבות הנושא, ריבוי הקבוצות אליהן יש לחת את הדעת אגב בחינת הסוגיה, ההשלכות החברתיות והתקציביות העשוויות להיות לכל החלטה, ניתן להעריך כי תהליך זה יהיה ממושך – לכשתסתיים עבודות הוצאות, ובעקבותיה תינטענה המלצות, דרך של העותרת תהא פתוחה בפניה, להגיש עטירה, אשר תחא כבר מבוססת על תשתיית עובדתית ומשפטית שונה.

מכאן כי דין של העטירה להימחק. אם אכן יינתן פסק דין בעטירה הנוכחית, המוחק אותה, כי אז ברוי שאין מקום להושטת סעד ביניים, שהוא במהותו סעד זמני, ניתנת עד להכרעה בעטירה על מנת שלא יימצא עצמו העותר, עם תום ההתדיינות ואלמלא יוקפה המצביע, בפני שוקת שבורה.

לי סיון תשס"ט

22 يونيو 2009

חנן אופק
סגן מנכ"ל בכיר א' לפיקטיב המדינה

ארנה רוזן אמריך
ב"כ המוסד לבטומגלומי